

pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12) — Nazwa, która w kraju pochodzenia nie stanowi nazwy miejsca ani obszaru, chroniona w tym państwie członkowskim jako kwalifikowane oznaczenie geograficzne i korzystająca także z ochrony jako znak towarowy — Określone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 18 listopada 2003 r. w sprawie C-216/01 Budějovický Budvar przesłanki uznania bezwzględnej ochrony takiej nazwy jako oznaczenia geograficznego za zgodną z art. 28 WE — Skutek, jaki niezarejestrowanie tej nazwy na poziomie wspólnotowym pociąga dla utrzymania ochrony istniejącej wcześniej na szczeblu krajowym oraz zagwarantowanej w innym państwie członkowskim na podstawie międzynarodowej umowy dwustronnej.

Sentencja

1) Z pkt 101 wyroku z dnia 18 listopada 2003 r. w sprawie C-216/01 Budějovický Budvar wynika, że:

— w celu ustalenia, czy nazwa taka jak stanowiąca przedmiot postępowania przed sądem krajowym może zostać uznana za proste i pośrednie oznaczenie pochodzenia geograficznego, którego ochrona ustanowiona na mocy rozpatrywanych w postępowaniu przed sądem krajowym umów dwustronnych może być uzasadniana względami określonymi w art. 30 WE, sąd krajowy winien zweryfikować, czy zgodnie z sytuacją faktyczną i poglądami panującymi w Republice Czeskiej nazwa ta, nawet jeśli nie odpowiada jako taka nazwie geograficznej, przynajmniej nadaje się do informowania konsumenta, że oznaczony za jej pomocą produkt pochodzi z regionu lub miejsca na obszarze tego państwa członkowskiego;

— sąd krajowy musi ponadto zweryfikować, również na podstawie sytuacji faktycznej i poglądów panujących w Republice Czeskiej, czy — jak to zostało wskazane w pkt 99 wspomnianego wyroku — w chwili wejścia w życie rozpatrywanych w postępowaniu przed tym sądem umów dwustronnych nazwa stanowiąca przedmiot tego postępowania nie miała charakteru rodzajowego w tym państwie członkowskim lub nie nabyła takiego charakteru po wejściu w życie tych umów, ponieważ Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził już wcześniej, w pkt 99 i 100 tego wyroku, że cel przyświecający systemowi ochrony ustanowionemu przez te umowy mieści się w granicach ochrony własności przemysłowej i handlowej w rozumieniu art. 30 WE;

— wobec braku właściwych uregulowań wspólnotowych to do sądu krajowego należy podjęcie na podstawie prawa krajowego decyzji, czy należy zarządzić przeprowadzenie badania opinii publicznej służącego ustaleniu sytuacji faktycznej i poglądów panujących w Republice Czeskiej w celu weryfikacji, czy stanowiąca przedmiot postępowania przed tym sądem nazwa „Bud” może zostać uznana za proste i pośrednie oznaczenie pochodzenia geograficznego oraz czy nie nabyła ona charakteru rodzajowego w tym państwie członkowskim. Prawo krajowe winno również służyć za podstawę ustalenia przez sąd krajowy, jeżeli uzna on zarządzenie przeprowadzenia badania opinii publicznej za konieczne, odsetka konsumentów uważanego za wystarczający do celów uznania omawianej nazwy za takie oznaczenie; oraz

— artykuł 30 WE nie uzależnia możliwości uzasadnienia ochrony przyznanej danej nazwie względami przewidzianymi w tym postanowieniu od spełnienia konkretnych wymogów dotyczących jakości i okresu jej używania w państwie członkowskim pochodzenia. Rozstrzygnięcie kwestii, czy takie wymogi winny znaleźć zastosowanie w postępowaniu przed sądem krajowym, pozostaje w gestii tego sądu, który na to pytanie winien odpowiedzieć, biorąc pod uwagę właściwe prawo krajowe, a zwłaszcza system ochrony przewidziany przez rozpatrywane w postępowaniu przed tym sądem umowy dwustronne.

2) Wspólnotowy system ochrony przewidziany przez rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ma charakter wyczerpujący w tym znaczeniu, że rozporządzenie to stoi na przeszkodzie stosowaniu systemu ochrony ustanowionego na mocy umów międzynarodowych łączących dwa państwa członkowskie, takich jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym umowy dwustronne, który przyznaje danej nazwie, stanowiącej zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego nazwę pochodzenia, ochronę w drugim z tych państw członkowskich, w którym faktycznie się o nią występuje, mimo że ta nazwa pochodzenia nie była przedmiotem wniosku o rejestrację na podstawie wspomnianego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2009 r.
— **Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Koninklijke FrieslandCampina NV, dawniej Koninklijke Friesland Foods NV, dawniej Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV**

(Sprawa C-519/07 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Podatkowy system pomocy realizowany przez Niderlandy w zakresie międzynarodowej działalności finansowej — Decyzja nr 2003/515/WE — Brak zgodności ze wspólnym rynkiem — Przepisy przejściowe — Dopuszczalność — Legitymacja procesowa — Interes prawny — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Zasada równości traktowania)

(2009/C 267/22)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet i S. Noë, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Koninklijke FrieslandCampina NV, dawniej Koninklijke Friesland Foods NV, dawniej Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (przedstawiciele: E. Pijnacker Hordijk i W. Geursen, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-348/03 Koninklijke Friesland Foods NV (dawniej Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 2 decyzji Komisji 2003/515/WE z dnia 17 lutego 2003 r. w sprawie systemu pomocy wprowadzonego przez Niderlandy na rzecz przedsiębiorstw prowadzących międzynarodową działalność finansową (Dz.U. L 180, s. 52), w zakresie w jakim wyłącza on z systemu przejściowego podmioty, które do dnia 11 lipca 2001 r. złożyły do niderlandzkiej administracji skarbowej wnioski o zastosowanie wspomnianego systemu pomocy, ale wnioski te nie były jeszcze w tym dniu rozpatrzone.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-348/03 Koninklijke Friesland Foods przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko MTU Friedrichshafen GmbH

(Sprawa C-520/07 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc na restrukturyzację — Decyzja nakazująca odzyskanie pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Odpowiedzialność solidarna)

(2009/C 267/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: MTU Friedrichshafen GmbH (przedstawiciele: Th. Lübbig i M. le Bell, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 września 2007 r.

w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 3 ust. 2 decyzji Komisji 2002/898/WE z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Niemcy na rzecz SKL Motoren und Systembautechnik GmbH, w zakresie w jakim przepis ten nakazuje MTU Friedrichshafen GmbH solidarny zwrot kwoty w wysokości 2,71 mln EUR — Granice i przesłanki zastosowania art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r., upoważniającego Komisję do wydania ostatecznej decyzji stwierdzającej niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem na podstawie dostępnych informacji, gdy odnośne państwo członkowskie nie zastosowało się do nakazu udzielenia informacji

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Sea s.r.l. przeciwko Comune di Ponte Nossa

(Sprawa C-573/07) (¹)

(Zamówienia publiczne — Procedury udzielania zamówień — Zamówienie dotyczące usług polegających na odbiorze, transporcie i unieszkodliwianiu odpadów komunalnych — Udzielenie zamówienia bez przetargu — Udzielenie zamówienia spółce akcyjnej, której kapitał akcyjny należy w całości do podmiotów publicznych, lecz której statut przewiduje możliwość udziału kapitału prywatnego)

(2009/C 267/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sea s.r.l.

Strona pozwana: Comune di Ponte Nossa

Przy udziale: Servizi Tecnologici Comuni — Se.T.Co. SpA